

ЦЕНТРАЛІЗОВАНА БІБЛОТЕЧНА СИСТЕМА
ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ М. КИЄВА

Бібліотека імені Віктора Некрасова

серія: Видатні митці України

Вип. 4

Символ української естрадної пісні

(до 75-річчя від дня народження Івасюка Володимира Михайловича)

бібліографічний нарис

Київ, 2024

Символ української естрадної пісні : (до 75-ї річниці від дня народження Володимира Івасюка) : біобібліографічний нарис / уклад. Тетяна Бондаренко ; ред. Тетяна Войкіна ; відп. за вип. Ганна Брагарник ; ЦБС Поділ. р-ну, б-ка ім. В. Некрасова. – Київ, 2024. – 31 с. – (Видатні митці України; вип. 4)

Біобібліографічний нарис є четвертим випуском серії «Видатні митці України» і присвячений 75-й річниці від дня народження видатного українського поета і композитора-виконавця, музиканта, мультиінструменталіста Володимира Михайловича Івасюка.

До видання включено бібліографічні описи документів з електронного каталогу Публічної бібліотеки імені Лесі Українки міста Києва (<http://lucl.kiev.ua/>), Національної бібліотеки імені В. І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/node/554>), Національної бібліотеки ім. Ярослава Мудрого <https://nlu.org.ua/article.php?id=146>, ДБА бібліотеки імені Віктора Некрасова.

Всього подано **51** друковане джерело інформації та **14** інтернет-джерел. Зірочкою (*) позначені книги, що є у фондах бібліотек ЦБС Подільського району.

Видання розраховане на широке коло користувачів: викладачів середніх і вищих творчих навчальних закладів, учнів і студентів, музикантів, працівників культосвітніх закладів і бібліотек, а також усіх шанувальників яскравого таланту і творчості Володимира Івасюка.

Відгуки, зауваження та пропозиції надсилайте за адресою:

**вул. Ярославська, 32 / Волоська, 33, м. Київ, 04071
тел.: 425-05-37**

e-mail: podil_nekrasov@ukr.net

Від укладача

Лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка (1994, посмертно), Герой України за самовіддане служіння на ниві національної музичної культури та створення довершених зразків української пісенної творчості (2009, посмертно).

Талановитий український митець і водночас людина трагічної долі, Володимир Івасюк на межі 1980 – 90-х років став символом українського відродження, один із основоположників української естрадної музики. Усього тридцять років було відпущено йому щоб стати великим, та за своє коротке життя він написав 107 пісень, 53 інструментальних творів, створив музику до кількох спектаклів. Окрім цього, Івасюк – професійний медик, скрипаль, чудово грав на фортепіано, віолончелі, гітарі, майстерно виконував свої пісні. Відомий як музикант, Володимир Івасюк був і неординарним живописцем, захоплювався фотографією та кінозйомкою.

Володимир Івасюк був справжнім патріотом своєї країни, палко любив все українське, творив талановитою рукою чудові пісні, які живуть донині. Всі пісні його завжди були і є зрозумілими, доступними людям. Їх навіть не перекладають, усюди виконують мовою оригіналу. Така велика популярність його пісень є однією з кращих нагород, яка тільки може бути дарована композиторові. Пройшли вже десятки років, як Володимир Івасюк покинув цей світ. Але з нами залишились його пісні, своїм талантом він зробив їх вічно сучасними. Життя його стало легендою, ім'я – синонімом геніальної творчості, доля пісень – легкою і крилатою.

Укладач: Тетяна Бондаренко

Редактор: Тетяна Войкіна

Відповідальна за випуск: Ганна Брагарник

© Бібліотека імені Віктора Некрасова

Народження «зірки»

Володя з мамою, 1952 р.

Володимир Михайлович Івасюк народився 4 березня 1949 року в місті Кіцмань Чернівецької області в родині учителів Михайла Івасюка і Софії Карякіної. Мати родом із Запорізької області. У родині також була донька Галина. Батько вільно володів шістьма мовами, писав прозу й поезію, зокрема про Голодомор. У молодості Михайло відбував ув'язнення в радянських таборах за спробу перетину румунсько-радянського кордону – хотів вступити до університету. Тож родина була «на олівці» в КДБ як «неблагонадійна». Хлопчика назвали Володимиром на честь батькових улюблених поетів – Сосюри і Самійленка.

У 3 роки з цікавістю спостерігав за репетиціями учительського хору, на які його часто брали батьки.

Батько Михайло, мати Софія, Володимир і сестра Галина Івасюки

Перші кроки в музиці

У 1954 році Володя вступає до підготовчого класу філії Чернівецької музичної школи № 1, де починає оволодівати скрипкою. Його запрошують грати на місцевих оглядах художньої самодіяльності, на батьківських зборах, на концертах для робітників та колгоспників. За свою чудову гру земляки дарують Володі справжню німецьку скрипку.

У 1956 році йде в перший клас середньої школи.

У 1960 році батько купив йому рояль, на якому і були написані перші твори і майбутні хіти.

Після закінчення 6-го класу музичної школи в 1963 році Володя вступає до Київської музичної школи для обдарованих дітей імені М. Лисенка. Однак навчання, виснажлива робота над собою, проживання в гуртожитку позначились на здоров'ї підлітка і він, відмінник, після першого семестру повертається в Кіцмань, де продовжує навчання в середній школі та музичній школі за класом фортепіано.

1964 р. Володимир пише дві пісні «А мені шістнадцять літ» і «У двадцять літ».

Ансамбль «Буковинка»

*Ансамбль «Буковинка», за роялем –
Володимир Івасюк*

Восени 1964 року Івасюк створює в школі ансамбль «Буковинка» й пише для нього свої перші пісні, серед яких найперша – «Колискова» на вірш батька. Колектив здобуває перемоги на кількох самодіяльних конкурсах, їде до Києва, там його помічають, запрошують на обласне телебачення, нагороджують подорожжю по Дніпру. Одночасно Володимир збирає українські

народні пісні, їздить по селах, записує буковинське весілля. Важливо, що пісні юного композитора запам'ятовуються, й невдовзі до нього звертаються з проханнями надіслати ноти й тексти пісень.

Попри заняття музикою справи в школі йшли прекрасно. За кілька місяців до її завершення Володя – один з небагатьох претендентів на золоту медаль. Саме тоді трапляється безглузда випадковість: під час прогулянки парком хтось із хлопців закинув картуз на гіпсовий бюст Леніна; усвідомивши крамольність такого вчинку, хлопці лізуть знімати картуза, бюст виявився не закріпленим, «вождь» падає, а хлопці потрапляють у міліцію на 15 діб. Відкривається «Справа Володимира Івасюка» і одразу постає питання про його виключення з комсомолу, вигнання зі школи та позбавлення атестата. Батьки зробили все, що могли – Володя отримав атестат з четвірками з історії СРСР і суспільствознавства.

Багатогранна особистість

Сім'я переїжджає до Чернівців. Володя блискуче складає вступні іспити до медичного інституту, і його зараховано на перший курс лікувального факультету. Радості не було меж, але хтось повідомив про його «справу», і 31 серпня 1966 року Володимира звинувачують у тому, що він нечесним шляхом пробрався в лави студентів і при всіх зачитують наказ про його виключення. Юнак витримує цей удар і продовжує боротьбу за своє майбутнє.

Він іде працювати слюсарем на завод «Легмаш», створює і веде там заводський хор, який невдовзі починає займати провідні місця в оглядах художньої самодіяльності, на виступах ансамблю акомпанує сестра Володі Галя, хористи виконують Володині пісні. На хвилі натхнення Івасюк ризикує і під псевдонімом Весняний надсилає на конкурс пісні «Відлітали журавлі» й «Колискова для Оксаночки» та отримує першу премію.

Через рік уже за рекомендацією «Легмашу» Володя вступає до Чернівецького медінституту. Його обирають старостою групи, запрошують в оркестр народних інструментів «Трембіта» та камерний оркестр медінституту.

«Червона рута»

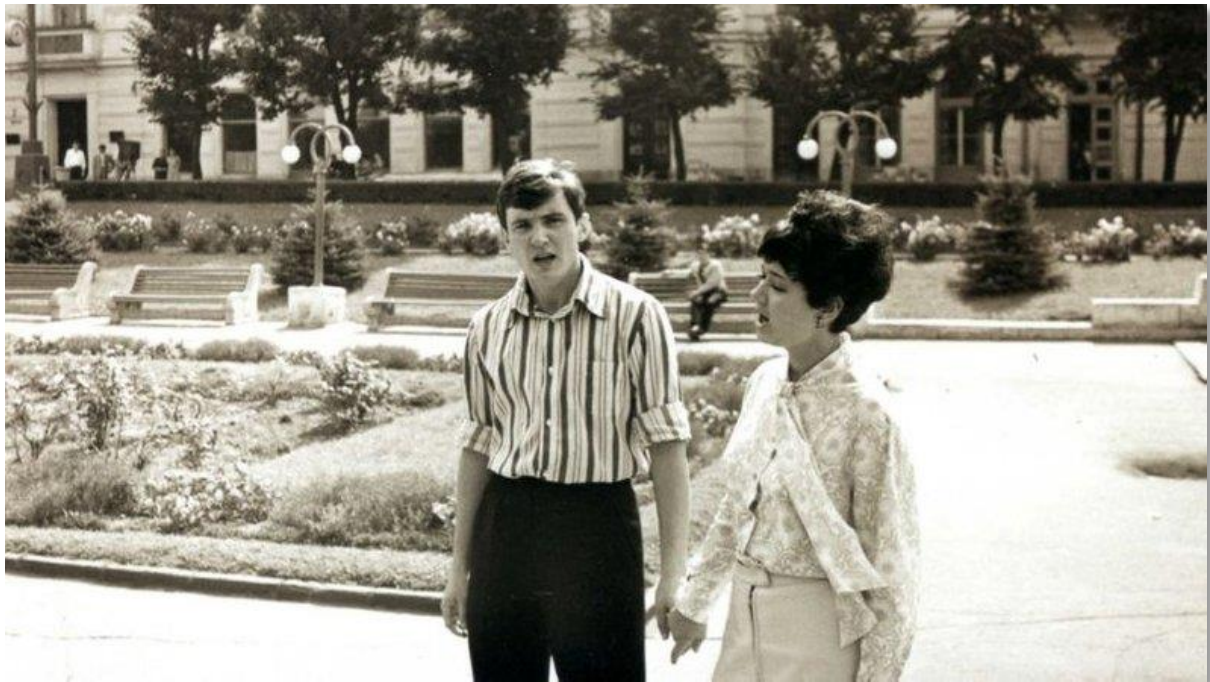

Івасюк з одноклассницею Марією Соколовською, якій він і присвятив «Червону руту»

Після закінчення третього курсу Володя починає працювати над піснею «Червона рута». Три роки присвятив він роботі над цим твором.

Ідея написання «Руги» з'явилася у Івасюка після прочитання книги українських коломийок. В одному з віршів був згаданий образ дивної квітки, який відразу запав у душу Володимиру, і він почав шукати подробиці про міфічну рослину. Одна стара жінка розповіла йому, що за легендою рута цвіте тільки один раз на рік, і тим, хто її побачить – вона дарує вічну любов.

13 вересня 1970 року 21-річний студент Чернівецького медінституту Володя Івасюк виконав власну пісню «Червона рута» у прямому ефірі телепрограми «Камертон хорошого настрою», що транслювалася на всю Україну.

Володимир Івасюк з першою виконавицею «Червоної руги» Оленою Кузнєцовою

У травні 1971 року журнал «Україна» опублікував вірш та ноти пісні. Невдовзі «Червона рута» Володимира Івасюка набула популярності в багатьох країнах Східної Європи.

З цієї пісні починається зліт Івасюка, люди підхоплюють її та співають навіть там, де українська до того ніколи не лунала. Це був перший великий тріумф молодого митця.

Улюбленець України

У 1971 році режисер Роман Олексів зняв у селищі Яремча український музичний фільм «Червона рута», в якому головні ролі виконали Софія Ротару й соліст ансамблю «Смерічка» Василь Зінкевич. У фільмі звучить багато пісень Івасюка. Телевізійні фільми «Червона рута» та «Пісня завжди з нами» принесли Івасюкові шалену популярність, хоча це призвело до виключення його з консерваторії через пропуски. Щоб поновитися, Івасюк звертається до психіатричної клініки (це була єдина змога отримати «виправдання» пропускам, і до такої практики вдавалося багато творчих людей). Пізніше цей факт зіграє фатальну роль у хвилі чуток, якою намагалися заглушити голос Івасюкових пісень.

«Червона рута» перемогла на першому всесоюзному фестивалі «Пісня-71». На завершальному концерті в Останкіно її виконали солісти ансамблю «Смерічка» Назарій Яремчук, Василь Зінкевич і автор Володимир Івасюк у супроводі естрадно-симфонічного оркестру під керівництвом Юрія Силантьєва.

Василь Зінкевич, Назарій Яремчук та Володимир Івасюк на концерті в Останкіно

Пісня «Водограй» у виконанні ансамблю «Смерічка» Левка Дутківського у Москві перемогла в телевізійному конкурсі «Алло, ми шукаємо таланти!» та на фестивалі «Пісня-72».

Фірма «Мелодія» в серії «Українська естрада» записує пісню Володимира Івасюка «Червона Рута» у виконанні ВІА «Смерічка». Цю пісню в свій репертуар включають багато радянських і зарубіжних артистів.

«Червону руту» надрукував тижневик «Україна».

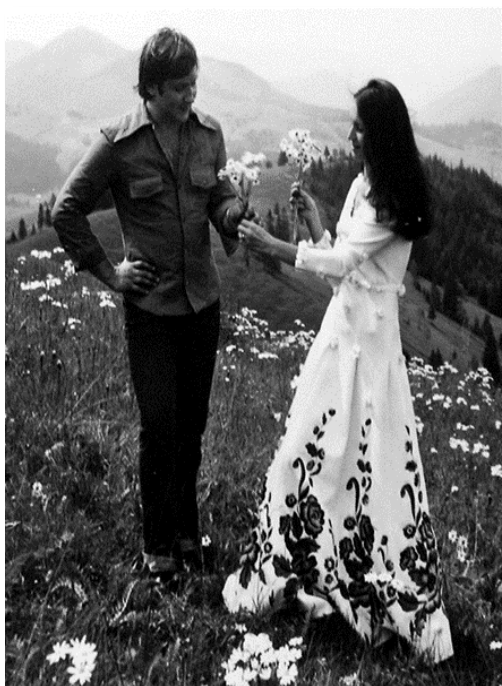
Дар пісні з Божих рук

Навесні 1972 року починається львівський період у житті Володі: він переїжджає до Львова, де стає студентом підготовчого композиторського факультету Львівської консерваторії та переводиться на IV курс Львівського медичного інституту. Розширюється коло мистецьких знайомств, а невтомно працюючи створює пісні: «Я – твоє крило», «Два перстені», «Наче зграї птиць», «Балада про мальви» та інші.

У 1973 році Володимир закінчує Львівський медичний інститут і вступає в аспірантуру за спеціальністю «Паталогічна фізіологія».

Творчий союз Івасюка і Ротару

Вони співпрацювали майже десять років. Найактивніше – лише кілька років, на початку 70-х років. Пісня стає шедевром, коли її творять двоє талановитих людей – автор та співак.

Твори Івасюка стали основою першого репертуару Софії Ротару. «Червона рута», «Водограй», «Два перстені», «У долі своя весна», «Залишені квіти», «Пісня буде поміж нас», «Тільки раз цвіте любов», «Я твоє крило», «Кленовий вогонь», «Балада про мальви». Ці композиції і досі хвилюють слухача. Хоча, на жаль, і не часто звучать у сучасному репертуарі Софії Михайлівни, але коли хтось із молодих артистів пробує їх заспівати, неодмінно звертається до першоджерела: «А як це виконувала Ротару?». Бо в її манері співу вже був закладений задум композитора, а сама Софія

називала Володимира своїм композитором. Казала: «Всі пісні, які він писав, відразу ж ставали моїми».

У 1974 році Ротару з «Водограєм» стане лауреатом фестивалю естрадної пісні «Сопот». Саме тоді вперше на міжнародному конкурсі прозвучала українська пісня, а про Володю дуже багато пише польська преса, перекладає й друкує тексти його пісень.

У 1974 році Івасюк стає делегатом XXII з'їзду комсомолу від Львівської області та студентом підготовчого відділення Львівської консерваторії по класу композиції.

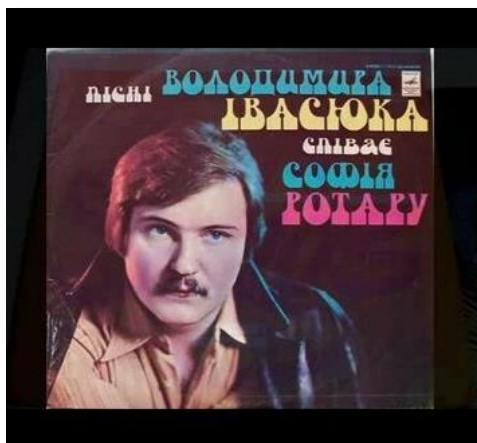
У 1975 році Володя пише музику до спектаклю за романом Олеся Гончара «Прапороносці» і здобуває диплом першого ступеня. Однак, коли справа торкнулася висунення кандидатури Івасюка на присудження Шевченківської премії за спектакль, хтось викреслив його прізвище. А потім згоріли декорації до вистави...

У серпні-вересні 1975 року в селі Розтоки на Буковині знімався фільм «Пісня завжди з нами», в якому Софія Ротару виконує шість пісень Володимира Івасюка.

Володимира Івасюка виключили з консерваторії за пропуски занять у липні 1976 року. Він пише музику до вистави «Мезозойська історія» у Дрогобицькому обласному муздрамтеатрі.

Софія Ротару з піснею Івасюка «У долі своя весна» перемогла на фестивалі «Сопот-77». У тому ж році він відновлює навчання у Львівській консерваторії в класі Лешека Мазепа.

Композитор світового рівня

У видавництві «Музична Україна» виходить збірка пісень Івасюка «Моя пісня». Він працює над підготовкою платівки-гіганта.

Як згадує київський звукорежисер М. Дідик, право на платівку-гігант мали лише члени Спілки композиторів, Володя ж тоді був звичайним студентом консерваторії, тому «гігант» дався йому дуже важко, але коли він вийшов, то розійшовся вмить. Поруч з всенародною любов'ю своєю «увагу» демонструє «рідна» партія. Секретар парторганізації консерваторії пропонує

Володимирі написати заяву про вступ у КПРС, мовляв так йому буде «легше».

У квітні 1978 року Івасюк брав участь у Всесоюзному конкурсі молодих композиторів у Єревані. Піаністка Л. Десяткіна виконала на конкурсі «Сюїту-варіації» на тему народної пісні «Сухая верба» В. Івасюка. У жовтні 1978 року брав участь у Всеукраїнському зльоті творчої молоді. Виконувалися «Сюїти-варіації для камерного оркестру» та відбувалася прем'єра пісень «Літо пізніх жоржин» на вірші Ростислава Братуня, «Нам спокій, друже, тільки сниться» на вірші Р. Кудлика. Пісні виконав соліст Львівської опери Ігор Кушплер. У листопаді 1978 року Володимир переміг на Всесоюзному конкурсі композиторів-студентів консерваторій у Москві – дипломи II ступеня за «Сюїту-варіації для камерного оркестру» та «Баладу про Віктора Хара». У квітні 1979 року – член журі першого республіканського конкурсу артистів естради в Хмельницькому.

Поїхав до Львова в ніч з 23 на 24 квітня 1979 року.

Обірвана пісня на злеті

Володимир Івасюк завжди відзначався проукраїнською позицією, через що він часто мав проблеми. Ймовірно, за це він і поплатився: 24 квітня 1979 року він вийшов з дому за телефонним викликом і більше не повернувся. 18 травня 1979 року у селища Брюховичі на території військової частини № 42190 його тіло зі слідами катувань було знайдене солдатом Жамсунбеком Чорнобаєвим. Він стояв на колінах, виколоті очі, язик вирвали з рота, між ребрами встромлені гілки з дерева...

Навколо смерті композитора точилось чимало версій, втім, одна неофіційна говорить, що Івасюк не скоював самогубства, а це було убивство, в якому скоріш за все брали участь співробітники КДБ.

Ховали Володю 22 травня, в день, коли прах Великого Тараса перевезли на Україну. Дубову труну, прибрану гілками калини і вишитим рушником, люди відмовилися класти на автомобіль й на раменах несли від оселі до самого Личаківського цвинтаря. Це була небачена на ті роки процесія, це була непокора владі, адміністрації, судовим оманам. Жодної квітки у Львові було не знайти, усі вони там – для Володі, останні живі квіти його останньої весни. Своєю смертю він об'єднав багатьох людей, влаштувавши водночас для тих, хто знав композитора, іспит на честь, чесність і вірність. У багатьох львівських вузах саме на цей день призначили комсомольські збори з обов'язковою явкою. Але серед тих, які проводжали в останню дорогу Володимира Івасюка, було багато студентства.

Обставини загибелі композитора так і залишились нез'ясованими до кінця, хоча ніхто не вірив у версію офіційних органів, яку було опубліковано в пресі та вказано в свідочстві про смерть Володимира Івасюка – самогубство. Навіть сьогодні цю таємницю смерті композитора не розкрито.

Архіви справи нібито самогубства Івасюка зберігають в Москві, вони недоступні. Посилаються на гриф «таємно». Але більш ймовірно, що рф прикриває причетних до цієї трагедії, які тепер поклоняються путінському режиму.

МОНОЛОГ МИХАЙЛА ІВАСЮКА.

ТРАВЕНЬ 1979-ГО РОКУ

*Мені так лячно в світлий день вступати
без творчості, без мук нових ідей.
Цвіте весна. Неначе юна мати
леліє цвіт майбутності дітей.*

*Я ж виростив для цього світу сина,
і він віддав усім свої пісні.
Чому ж його безмовна домовина
од світу заховала навесні?*

*Йому б цвісти іше! Йому б летіти!
Він крипа мав надійні і мішні.
Та не прийдуть синочка мого діти
у старості моєї сиві дні.*

*Лише пісні. Лише той звук мелодій,
що син в життя пускав, немов пташа.
І кожен з них окрипився відтоді,
І кожен звук несе моя душа.*

*А я тепер бипинка в голім полі,
Згораю у душевному вогні.
Лише у вірш скидаю чорні болі.
Допоможи, поезіє, мені...*

Вшанування пам'яті

З 1989 року відновився інтерес до творчості Володимира Івасюка. «Червона рута» стала назвою однойменного фестивалю. У рамках фестивалю відбувся і вечір пам'яті Володимира Івасюка та відкриття меморіальної дошки. Цим було знято неофіційну заборону на його ім'я і творчу спадщину.

Меморіальна дошка на фасаді Меморіального музею Володимира Івасюка, де він жив і працював. Місто Чернівці, вулиця Маяковського, № 40/1.

Меморіальна дошка на фасаді навчального корпусу Буковинського державного медичного університету. Місто Чернівці, Театральна площа, 2.

*Меморіальна дошка на фасаді Будинку звукозапису, де В. М. Івасюк записував свої твори.
Київ, вулиця Леоніда Первомайського, № 5-Б.*

З 1989 по 2017 рік в Чернівцях проходив пісенний фестиваль «Червона рута» за назвою найпопулярнішої пісні Івасюка.

У 1999 р. була випущена поштова марка з портретом Івасюка.

У цьому ж році відбулося відкриття Чернівецького меморіального музею Володимира Івасюка.

2019 року виставу «Балада про любов» у просторі «Майстерня актуальної творчості» (м. Черкаси) поставив режисер Павло Гончаров із присвятою до 70-річчя від дня народження композитора. Музична вистава складається з творів Володимира Івасюка, вбудованих в історію любові.

У березні 2023 року переосмислену версію цієї вистави Павло Гончаров поставив на професійній сцені Черкаського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. Тараса Шевченка. Прем'єру зіграли до дня народження Івасюка, 4 березня 2023 року.

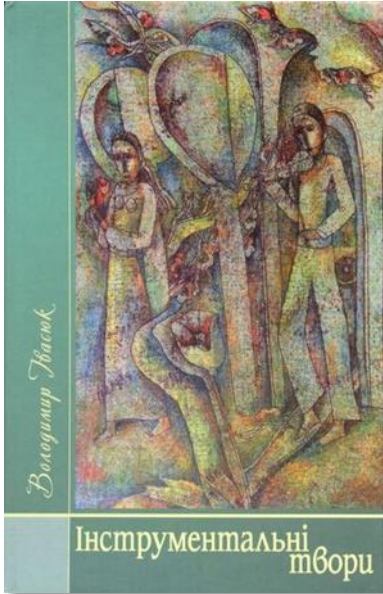
Могила Володимира Івасюка на Личаківському кладовищі у Львові

Пам'ятник Володимирові Івасюку у Львові на проспекті Тараса Шевченка.

Детальніше у виданнях:

Твори Володимира Івасюка

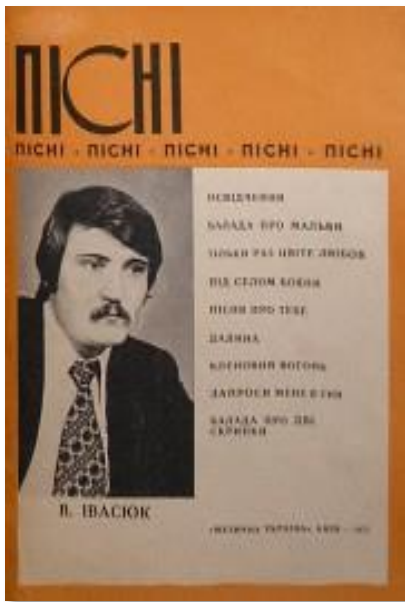

***Івасюк, В. Інструментальні твори** / Володимир Івасюк ; упоряд. О. М. Івасюк ; передм. Г. М. Івасюк-Криси. – Чернівці : Букрек, 2015. – 159 с. : іл., ноти.

Пропоноване видання містить вокальні фортепіанні та інструментальні твори видатного композитора і поета, лауреата Державної премії імені Т. Г. Шевченка, Героя України Володимира Івасюка. Ця книга введе поціновувачів композитора у новий світ музичного мистецтва, відкриє нову грань спадщини Володимира Івасюка.

Івасюк, В. Водограй : пісенник / Володимир Івасюк. – Київ : Музична Україна, 1989. – 127 с. : ноти.

Івасюк, В. Пісні / Володимир Івасюк. – Київ : Музична Україна, 1977. – 44 с.

Та сама прижиттєва збірка, що включає 9 пісень. Сам Володимир Івасюк підготував її до друку.

Івасюк, В. Музичні твори : (до 60-річчя від дня народження) : ноти / Володимир Івасюк ; упоряд. О. М. Івасюк. – Чернівці : Букрек, 2009. – 290 с., фотоіл.

Про життя і творчість композитора

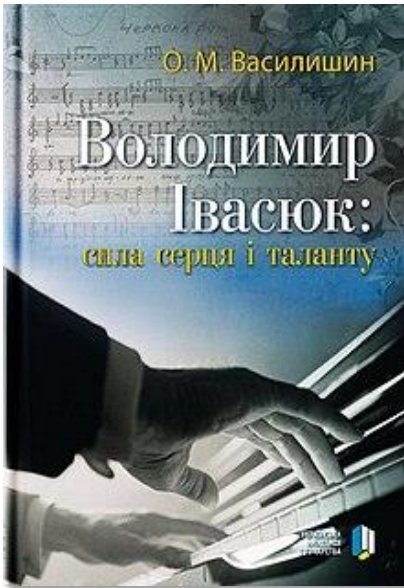
Антонюк-Гавришук, Є. Світ пісенної краси / Євдокія Антонюк-Гавришук. – Чернівці : Букрек, 2009. – 152 с.

Рідкісні меморіальні пам'ятки, зібрані у вперше створеній в Чернівецькому краєзнавчому музеї експозиції, що є унікальною документальною розповіддю про заснування і досягнення вершин мистецької слави в краї вокально-інструментальними ансамблями «Смерічка», «Червона рута», «Черемош» та іншими; про композиторів-новаторів – всесвітньо відомого автора пісні-символу України невмирущої «Червоної руги» Володимира Івасюка, доленосного для краю подружжя митців – творця легендарної «Смерічки» композитора Левка Дутковського і художниці-модельєра сценічних костюмів Алли Дутковської.

Березка, А. Івасюк Володимир Михайлович / А. Березка // Відомі композитори України / Березка А. ; редкол. Г. Б. Мунін та ін. – Київ, 2016. – С. 114–115.

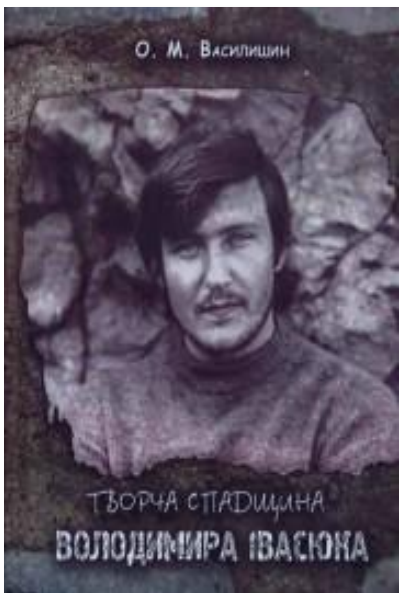
У виданні представлено імена відомих композиторів, які здійснили помітний внесок у розвиток музики в Україні, чії здобутки у сфері музичної культури виходять за сутонаціональні межі. З-поміж них виділяється яскрава постать Володимира Івасюка.

Василишин, О. Володимир Івасюк : сила серця і таланту : монографія / О. М. Василишин ; М-во освіти України, Укр. акад. друкарства ; рец. : О. М. Сухий, Ю. П. Присяжнюк, Я. Й. Малик. – Львів : Українська академія друкарства, 2009. – 368 с. : іл. – Бібліогр. : С. 330–365.

Вже понад півстоліття доля Володимира Івасюка бентежить дослідників, а секрет геніальності його пісень намагаються розгадати музикознавці і критики, поціновувачі і ненависники. Книга дає можливість детально ознайомитись (на основі періоджерел та спогадів рідних і друзів) з життям і творчістю Володимира Івасюка; дослідити феномен Івасюка на тлі тогочасної політичної ситуації;

повернутися до кримінальної справи і спробувати знайти відповіді бодай на деякі запитання загадкової смерті; простежити роль фестивалю «Червона рута» в пробудженні національної свідомості українського народу.

Василишин, О. М. Творча спадщина Володимира Івасюка / О. М. Василишин. – Львів : Українська академія друкарства, 2007. – 268 с. : портр.

Книжка носить компілятивний характер. Вона повністю складена із фрагментів книжок та статей інших авторів і майже не має авторської роботи.

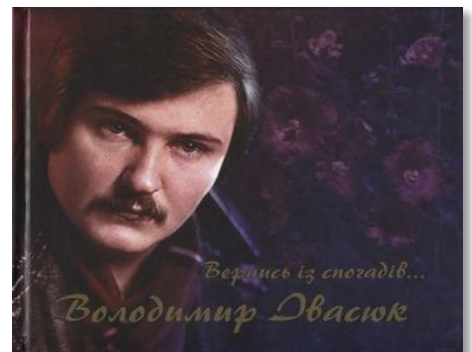
Васкан, В. Володимирська зірка : до 70-річчя Володимира Івасюка / Василь Васкан, Остап Савчук. – Чернівці : Видавничий дім «РОДОВІД», 2019. – 88 с. – (Серія «РОДИНА»).

До цієї збірки увійшли вірші, поеми, посвяти, статті-спогади, пісні, присвячені Володимирі Івасюку.

***Івасюк Володимир Михайлович (1949–1979) :** композитор і поет. Один із основоположників української естрадної музики // Видатні українці. Культура. Мистецтво. Освіта : довідник. – Київ, 2016. – С. 117–120 : портр.

Володимир Івасюк. Вернись із спогадів... : фотоальбом / Л. Криса, М. Івасюк, Г. Івасюк, О. М. Василюшин. – Львів : УКРПОЛ, 2008. – 336 с. : 850 іл.

В альбомі розповідається про відомого українського композитора і поета Володимира Івасюка, його життя і діяльність на основі документальних фото- та інших документів.

Володимир Івасюк. Відлуння твоїх кроків... : спогади, інтерв'ю, статті, документи / упоряд. Г. Івасюк, О. Івасюк, Л. Криса. – Львів : УКРПОЛ, 2011. – 239 с. : іл., портр.

Видання, присвячене творчості українського композитора Володимира Івасюк, вміщує спогади рідних, друзів і знайомих, а також публікації, прижиттєві інтерв'ю митця та інші документи.

Володимир Івасюк. Життя – як пісня : спогади та есе / упоряд. П. Нечаєва. – Чернівці : Букрек, 2003. – 216 с. : іл.

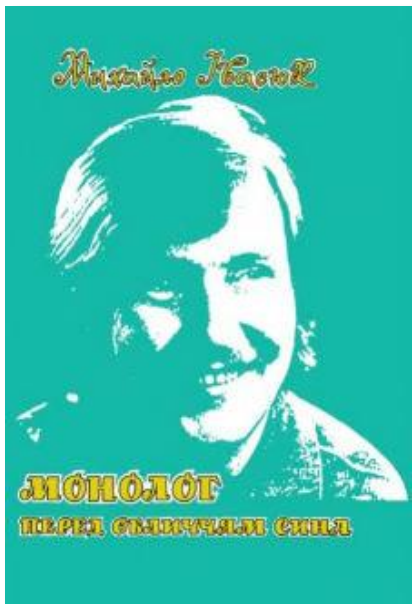
Книжка спогадів та есе розповідає про незабутнього, знаного усьому світові Володимира Івасюка – чарівника безсмертної пісні. До видання увійшли також кращі твори композитора.

Івасюк, М. Елегії для сина : поезії / Михайло Івасюк. – Чернівці, 2003. – 96 с.

Вірші батька Володимира Івасюка.

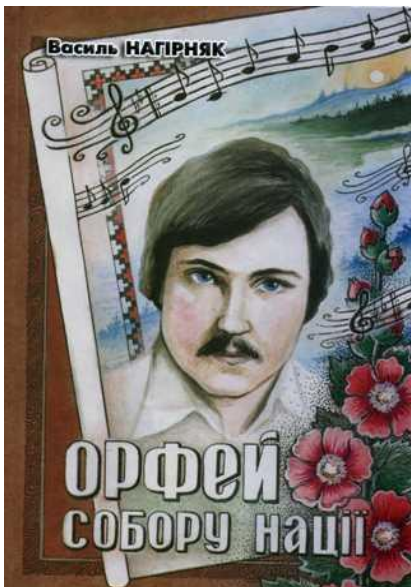
Івасюк, М. Монолог перед обличчям сина : [документальна повість] / Михайло Івасюк ; [передм. М. Я. Лазарука]. – Чернівці : Букрек, 2012. – 223 с. : іл.

Третє видання широко відомої документальної повісті Михайла Івасюка «Монолог перед обличчям сина» про геніального композитора, творця «Червоної руги» Володимира Івасюка насамперед суттєво доповнене ілюстративними матеріалами з архіву Чернівецького меморіального музею Володимира Івасюка.

Вміщено також рідкісні фотографії з родинних архівів сестер Оксани та Галини, відреставровані Любомиром Кривошеєю. Навіть відстань у майже тридцять років від часу трагічного зникнення і загибелі великого мистця не послаблює інтересу до цієї книги, а, швидше, навпаки – посилює його. Івасюкові пісні та інструментальні твори продовжують активно жити, духовно збагачувати українців.

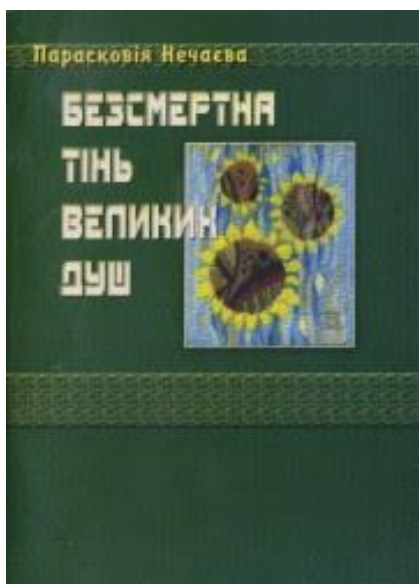

Лазарук, М. «Червона рута» : від земного – до небесного : збірник спогадів, есеїв, наукових розвідок, присвят, фотоматеріалів, присвячених 50-річчю першого виконання пісні Володимира Івасюка в Чернівцях 1970 року / автор ідеї, упоряд., автор передм. Мирослав Лазарук. – Чернівці : Друк Арт, 2020. – 216 с. : фото.

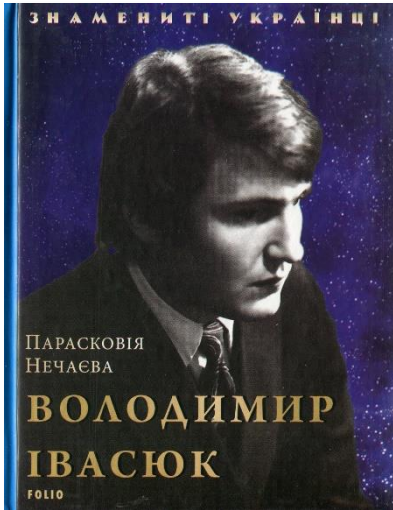
Нагірняк, В. Орфей Собору Нації / Василь Нагірняк. – 2-ге вид., доп. – Чернівці : Друк Арт, 2021. – 279 с. : іл.

На віттар Собору Української Надії Володимир Івасюк приніс пісню, напоєну з живого джерела і викресану з народного нурду предків. Вона – незнищена, соборною правдою на світ приведена, соборною правдою на вершині Карпат освячена – червоною рutoю на всю Україну засяяла. За українську пісню вороги розіп'яли композитора на хресті. Але світло Орфея осінило кожную українську хату, кожную родину, аби зерна правди і волі у кожному українському серці освятилися – на золоте, соборне жниво.

Нечаєва, П. Безсмертна тінь великих душ : загадка любові Володимира, Софії та Михайла Івасюків / Парасковія Нечаєва. – Чернівці : Зелена Буковина, 2002. – 56 с. : іл.

Статті розповідають про Володимира Івасюка, його життя та творчість, його батька і матір, друзів. Також опубліковані деякі записи із книги відгуків Меморіального музею Володимира Івасюка, листи Михайла Івасюка до сина, присвячені композиторові вірші.

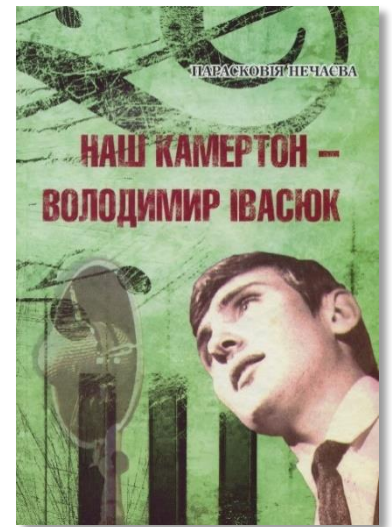
***Нечаєва, П. Володимир Івасюк / Парасковія Нечаєва.** – Харків : Фоліо, 2019. – 120 с. : фотоіл., портр.

Володимир Івасюк – непересічна особистість в українській культурі: окрім написання музики та віртуозної гри, часто сам створював тексти до пісень, а також захоплювався живописом і був професійним медиком. Його називали українським Орфеєм, буковинським Шубертом, Ікаром української пісні, керівником колективу радянських «Beatles», видатним композитором, одним із основоположників української естрадної музики...

Хіба міг хтось уявити, що на піку творчого злету його не стане? Володимир Івасюк прожив 30 років, але за цей короткий час він виконав свою місію, використав талант і потенціал, зробивши українську пісню модною на весь світ.

Нечаєва, П. Наш камертон – Володимир Івасюк : спогади / Парасковія Нечаєва. – Чернівці : Букрек, 2016. – 192 с. : іл.

Ця книга про те, як Музикант від Бога задав моральний і пісенний камертон своєму поколінню, а він передає його далі – дітям й онукам.

Чернівецький обласний меморіальний музей Володимира Івасюка : путівник / уклад. Парасковія Нечаєва. – Чернівці : Зелена Буковина, 2004. – 52 с.

У путівнику використано фотографії з архіву музею, світлини з платівок 1968–1972 рр., подарованих В. Верхоляком, В. Ожогіним, П. Хаціюком, а також знімки В. Цитрака, В. Бабуха.

Перкун, В. Володимир Івасюк / Віталій Перкун. – Київ : Видавець Наталя Брехуненко, 2013. – 61 с. : фото. – (Серія «Великі українці») (Про Україну з гонором і гумором). – Бібліогр. : С. 63.

У книзі в науково-популярному форматі розповідається про життєві дороги видатного українського композитора, автора безсмертних «Червоної Руги», «Водограю» та інших пісенних шедеврів Володимира Івасюка. Простежено непересічний внесок В. Івасюка в українську культуру, потужний вплив на національну свідомість українців, відтінено як творчість композитора руйнувала політику цілеспрямованого нищення всього українського в гнітючі 1970-ті рр.

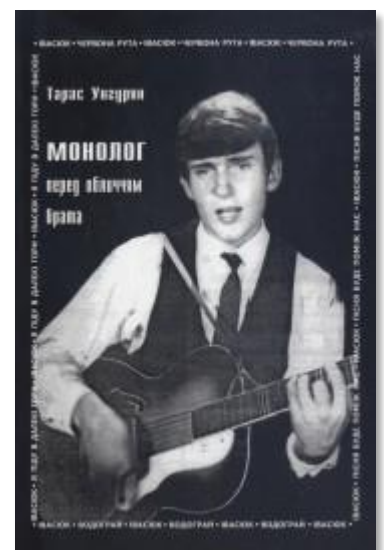

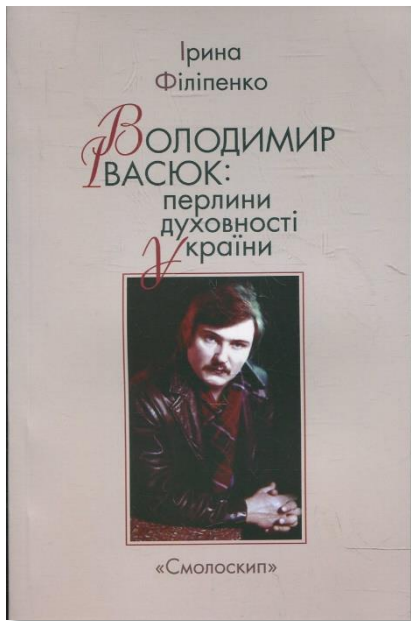
Пушик, С. Блискавиці б'ють у найвищі дерева... : повість / Степан Пушик. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2011. – 268 с. : іл.

Основу повісті склали контакти автора з Володимиром Івасюком та його батьком – письменником Михайлом Івасюком.

Унгурян, Т. Монолог перед обличчям брата : [документальна повість про В. Івасюка] / Тарас Унгурян. – Київ: Просвіта, 2003. – 80 с.

Ця документальна повість – довірлива щемлива розмова журналіста Тараса Унгуряна із сестрою знаменитого композитора Оксаною Івасюк. У книзі використано фотоілюстрації з архіву родини Володимира Івасюка та Чернівецького Меморіального музею композитора.

Філіпенко, І. Володимир Івасюк : перлини духовності України / Ірина Філіпенко. – Київ : Смолоскип, 2011. – 103 с. : портр.

Есеї молодої луганської дослідниці Ірини Філіпенко про життя і творчість видатного українського композитора і поета Володимира Івасюка. Це одна з численних спроб не лише віднайти правду про його трагічну загибель, а й іще раз вшанувати непересічний талант митця. Водночас прецедентом постає зацікавленість цією проблематикою юної пошукачки правди саме зі східного регіону нашої країни.

Андрощук, Г. Співало і плакало небо над Чернівцями / Г. Андрощук // Літературна Україна. – 2005. – 4 серп. (№ 30). – С. 4.

Міжнародний конкурс молодих виконавців сучасної естрадної пісні Володимира Івасюка та Міжнародний фестиваль «Пісня буде поміж нас».

Бабак, В. Володимир Івасюк – відомий український поет і композитор / Валентина Бабак // Українська мова та література. – 2018. – № 13/14. – С. 14–27.

Бабух, В. Світ без нього. Історія одного шлягеру : інтерв'ю з буковинським поетом, співавтором В. Івасюка, В. І. Бабухом / розмовляв Л. Ісаченко // Українська культура. – 2009. – № 3. – С. 6–7 ; Дивосвіт. – 2009. – № 2. – С. 29–31.

Балабко, О. «Пісню не забути, що цвіте від рути...» / Олександр Балабко // Українське слово. – 2014. – 5–11 берез. – С. 9.

Випереджаючи час : Володимир Івасюк // Літературна Україна. – 2019. – 16 берез. (№ 11). – С. 7 : іл.

Витвицький, В. Пісня зосталася його найвірнішою нареченою: 4 березня 1949 р. в буковинському містечку Кіцмань народився композитор Володимир Івасюк / Володимир Витвицький // Голос України. – 2019. – 2 берез. – С. 1, 10.

Вишневська, М. Нескорений і незабутий / Марія Вишневська // День. – 2014. – 21 трав. – С. 10.

Галкіна, Л. Сонячна постать тьмяної доби / Лариса Галкіна // Шкільний світ. – 2016. – № 1. – С. 22–29.

Ганущак, О. Пісня поміж нас / Олесь Ганущак // Літературна Україна. – 2014. – 5 черв. – С. 6.

Горобієвська, О. Таємниці доріг далеких... : мандрівки Володимира Івасюка Польщею / Олена Горобієвська // Слово Просвіти. – 2018. – 31 трав. – 6 червня (№ 22). – С. 13.

Димченко, Т. Він мав у серці скрипку чарівну : літературно-музична композиція про життя і творчість Володимира Івасюка / Т. Димченко // Вивчаємо українську мову і літературу. – 2011. – № 28. – С. 29–35.

Жук, О. Таємниці Брюховецького лісу / Ольга Жук // Україна молода. – 2015. – 6–7 берез. – С. 13.

Про справу щодо вбивства композитора.

Сестра Володимира Івасюка Галина Івасюк-Криса: «Володя завжди наголошував, що пісня має бути оптимістичною, нести людям радість і надію» / розмову з сестрою композитора Галиною Івасюк-Крисию вела Оксана Мельник // Урядовий кур'єр. – 2014. – 5 берез. – С. 11.

Краснодемський, В. «Він дарував пісні, як цілунки»... / Володимир Краснодемський // Голос України. – 2021. – 6 берез. (№ 43). – С. 12 : фото.

У статті йдеться про відомого українського композитора Володимира Івасюка.

Краснодемський, В. «Ти признайся мені, звідки в тебе ті чари...» / Володимир Краснодемський // Голос України. – 2020. – 12 верес. (№ 167). – С. 9 : фото.

У статті автор розповідає про історію створення неповторної «Червоної рути», про її перше виконання 13 вересня 1970 року на Театральній площі у Чернівцях та про становлення Володимира Івасюка як композитора-виконавця.

Лобарчук, О. Таке коротке життя, така велика спадщина / О. Лобарчук // Урядовий кур'єр. – 2016. – 1 жовт. – С. 1.

Маслій, М. Яким був Володимир Івасюк? 4 березня народився композитор світового рівня – про маестро згадують друзі та колеги / Михайло Маслій // День. – 2017. – 3–4 берез. – С. 22.

Нагірняк, В. Золоті струни пісенного вівтаря нації / Василь Нагірняк // Українська літературна газета. – 2022. – 14 січ. (№ 1). – С. 14–15 : іл., портр.

У статті розкрито аспекти життя і творчості В. Івасюка.

Пушик, С. «Дівчата за Володею літали як голубки, але в нього залишалося небагато часу на любовні подвиги» : розмова з поетом Степаном Пушиком / вела Ольга Лобарчук // Урядовий кур'єр. – 2011. – 7 трав. – С. 7.

Пушик, С. Червона рута цвістиме вічно / Степан Пушик // Українська культура. – 2004. – № 2–3. – С. 12–14.

Спогади українського письменника Степана Пушика про дружбу з піснярем Володимиром Івасюком.

Руденко, И. «Червона рута» Володимира Івасюка : український хит на века / Ирина Руденко // КП в Украине. – 2019. – 5 марта. – С. 1, 15. – (Легенда).

4 березня автору легендарної пісні виповнилося б 70 років.

Рудько, І. Володимир Івасюк : бібліографічна спадщина / І. Рудько // Бібліотечний форум : історія, теорія і практика. – 2020. – № 3. – С. 21–22.

Терещук, Г. Похорон Івасюка перетворився на непокору тисяч людей комуністичній владі / Галина Терещук // Українське слово. – 2017. – 18–23 трав. – С. 15.

Фаріон, І. «Не був самогубцем!» : через 40 років після смерті Володимира Івасюка експерти визнали, що це було вбивство / Іван Фаріон // Високий Замок. – 2019. – 20 черв. – С. 1, 14.

Черкаська, Г. За що гинуть України діти? / Ганна Черкаська // Гетьман. – 2017. – № 1. – С. 42–43.

Ямборко, О. Пісні на екрані / Ольга Ямборко // КіноТеатр. – 2009. – № 3. – С. 18–19.

Сторінками пам'яті Володимира Івасюка.

Інтернет-ресурси:

Івасюк Володимир Михайлович : Володимир Івасюк – український поет, композитор, який міг би стати другим Миколою Лисенком [Електронний ресурс] // Герої України : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://heroes.profi-forex.org/ua/ivasjuk-volodimir-mihajlovich>. – Назва з екрана. – Дата перегляду : 25. 02. 2024.

Добрий, Д. Життя і смерть Володимира Івасюка : 40 років з дня трагічної загибелі композитора [Електронний ресурс] / Дмитро Добрий // Еспресо : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Київ, 2024. – Режим доступу : https://espresso.tv/article/2019/04/24/40_rokiv_bez_ivasyuka. – Назва з екрана. – Дата публікації : 24. 04. 2019. – Дата перегляду : 20. 02. 2024.

Журба, У. Могло би бути 72: які пісні Володимира Івасюка ми згадуємо досі [Електронний ресурс] / Уляна Журба // showbiz 24 : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Київ, 2005–2024. – Режим доступу : https://showbiz.24tv.ua/nayvidomishi-pisni-volodimira-ivasyuka-yaki-mi-zgaduyemo-dosi_n1558583. – Дата публікації : 04. 03. 2021. – Дата : 20. 02. 2024.

Котубей, О. Івасюк : «Ми з колиски – націоналісти, якщо матері співають українські колискові. Тому нас перевиховують у концтаборах» [Електронний ресурс] / Олеся Котубей // Суспільне. Культура : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Київ, 2024. – Режим доступу : <https://susplne.media/culture/378380-ivasuk-mi-z-koliski-nacionalisti-akso-materi-spivaut-ukrainski-koliskovi-tomu-nas-perevihovuut-u-konctaborah/>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 03. 03. 2023. – Дата перегляду : 25. 02. 2024.

Кухарук, О. «Червоной руте» – 50. Первая исполнительница песни : Между мной и Ивасюком была «химия». Он даже подарил мне золотое кольцо [Електронний ресурс] / Ольга Кухарук // Коротко про : kp.ua : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Київ, 2020–2024. – Режим доступу : <https://kp.ua/culture/676540-chervonoi-rute-50-pervaia-yspolnytelnytsa-pesny-mezhdu-mnoi-y-yvasuikom-byla-khymyia-on-dazhe-podaryl-mne-zolotoe-koltso>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 12. 09. 2020. – Дата перегляду : 20. 02. 2024.

Лепша, І. Життя і смерть Володимира Івасюка [Електронний ресурс] / Іван Лепша // ZBRUC : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://zbruc.eu/node/87443>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 04. 03. 2019. – Дата перегляду : 25. 02. 2024.

Нечаєва, П. Музи Івасюка : хто надихав маестро на написання пісень, які нині вважаються класикою української естради? [Електронний ресурс] / Парасковія Нечаєва // День : [сайт]. – Електр. текст. дані. – Київ, 1997–2023. – Режим доступу : <https://day.kyiv.ua/article/kultura/muzy-ivasyuka>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 21. 09. 2007. – Дата перегляду : 21. 02. 2024.

Пухарєв, Ф. «Червону руту не шукай вечорами» : як творив та відпочивав Володимир Івасюк [Електронний ресурс] / Філ Пухарєв // Вечір : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://vechir.media/chervonu-rutu-ne-shukaj-vechoramy-yak-tvoryv-ta-vidpochyvav-volodymyr-ivasyuk/>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 03. 11. 2023. – Дата перегляду : 26. 02. 2024.

Раєвський, М. Розслідування смерті Володимира Івасюка з точки зору сучасної судмедекспертизи [Електронний ресурс] / Митя Раєвський // WAS : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://was.media/2019-05-22-zagibel-volodimira-ivasjuka/>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 22. 05. 2019. – Дата перегляду : 21. 02. 2024.

Садула, І. Володимир Івасюк. З піснею на повне серце... [Електронний ресурс] / Ірина Садула // Ukrainian People : Ukrainian-American Magazine : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://surl.li/rbdry>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 09. 05. 2022. – Дата перегляду : 26. 02. 2024.

Терещук, Г. Похорон Івасюка перетворився на непокору тисяч людей комуністичній владі [Електронний ресурс] / Галина Терещук // Радіо Свобода : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://www.radiosvoboda.org/a/28502021.html>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 22. 05. 2017. – Дата перегляду : 25. 02. 2024.

Фещук, Н. Старі фотографії : подорожі Івасюка [Електронний ресурс] / Наталія Фещук // Фотографії старого Львова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Львів, 2022–2024. – Режим доступу : <https://photo-lviv.in.ua/stari-fotohrafii-podorozhi-ivasiuka/>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 23. 08. 2022. – Дата перегляду : 25. 02. 2024.

Цалик, С. Як Ленін зламав життя композитору Івасюку [Електронний ресурс] / Станіслав Цалик // BBC NEWS Україна : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://www.bbc.com/ukrainian/blog-history-48029250>. – Назва з екрана. – Дата публікації : 24. 04. 2019. – Дата перегляду : 26. 02. 2024.

ЗМІСТ:

Від укладача	2
Народження «зірки»	3
Перші кроки в музиці	4
Ансамбль «Буковинка»	5
Багатогранна особистість	5
«Червона рута»	6
Улюбленець України	7
Дар пісні з Божих рук	8
Творчий союз Івасюка і Ротару	9
Композитор світового рівня	10
Обірвана пісня на злеті.....	11
Вшанування пам'яті	13
Детальніше у виданнях	17
Твори Володимира Івасюка.....	17
Про життя і творчість композитора.....	19
Інтернет-ресурси.....	29

**ЦЕНТРАЛІЗОВАНА БІБЛІОТЕЧНА СИСТЕМА
ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ МІСТА КИЄВА**

Бібліотека імені Віктора Некрасова

**СИМВОЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ
(ДО 75-Ї РІЧНИЦІ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА
ІВАСЮКА)**

2024 рік

*** біобібліографічний нарис ***

Підписано до друку 26. 02. 2024 р.

Папір друкарський

Тираж 5 примірників